

» Thiên » Câu chuyện thiên » Câu chuyện về người câu cá

Ngày nọ, có một ngư dân nằm trên bãi biển câu cá, với chiếc cần cắm trên bãi cát và sợi dây câu bông bành theo những đợt sóng xanh biếc lấp lánh. Ông tận hưởng cái ấm áp cảnh chiều tà và niềm vui khi bắt được một con cá.

Cùng lúc đó, một thương nhân đi dọc theo bờ biển để giải tỏa những căng thẳng sau ngày làm việc mệt mỏi. Thấy người câu cá đang ngồi trên bãi biển, ông quyết định tìm hiểu lí do tại sao người này lại ngồi câu cá thay vì làm việc chăm chỉ hơn để kiếm sống cho gia đình và bản thân.

“Ông sẽ không bắt được nhiều cá bằng cách này đâu”. – Vị thương gia nói
Người câu cá nhìn lên, mỉm cười nói: “Vậy tôi nên làm gì và sẽ được những gì?”

“Ông có thể kiếm cái lưới lớn hơn và sẽ bắt được nhiều cá hơn đấy”. – Vị thương gia trả lời.

Người ngư dân vẫn mỉm cười: “Sau đó tôi sẽ được những gì?”

– Ông sẽ kiếm được nhiều tiền, ông có thể mua một con thuyền và tất nhiên sau đó sẽ bắt được nhiều cá hơn bây giờ.

– Rồi tôi sẽ được thêm những gì?

Người thương gia có chút khó chịu với những câu hỏi ấy: “Ông sẽ kiếm được nhiều tiền, ông có thể mua một chiếc thuyền lớn hơn và thuê người làm việc cho ông”.

“Thế rồi sao nữa?” - Người ngư dân thản nhiên lặp lại.

Người doanh nhân đã thực sự tức giận: “Ông không hiểu à? Ông có thể có một đội tàu đánh cá đi khắp thế giới, ông chỉ cần thuê người làm việc cho mình”.

Ngư dân lại hỏi: “Vậy cuối cùng tôi sẽ được cái gì?”

Người thương gia bấy giờ đùng đùng nổi giận, hét vào mặt ngư dân.

“Ông không hiểu à? Là ông sẽ trở nên giàu có và không phải làm việc nữa.

Ông có thể dành hết phần đời còn lại của mình để ngồi đây ngắm hoàng hôn, dành nhiều thời gian hơn cho gia đình, vợ con. Ông sẽ không cần phải lo lắng gì về cuộc sống nữa”.

Người ngư dân cười, vô tư gật đầu: “Vậy anh nghĩ tôi đang làm gì ngay lúc này? Sao tôi phải đợi làm những việc như anh nói rồi mới có thể có được những điều đó?”

Sau đó ông ngược nhìn hoàng hôn với chiếc cần câu và làn nước xanh biếc, chẳng thêm bận tâm gì nữa và bước về ngôi nhà của mình.

Tri túc, biết đủ và hiểu rằng chúng ta không cần phải thêm cái gì nữa để hạnh phúc, đó mới là người thực sự biết tận hưởng cuộc sống. Kinh Thánh nói rằng có cơm ăn và áo mặc, chúng ta hãy biết tự vừa lòng. Biết đủ trong đời đơn thuần nghĩa là chúng ta luôn biết ơn và tôn trọng những gì mà ta đang có. Không nhất thiết là phải có một tài sản kếch xù hay một tài khoản ngân hàng thật khủng thì chúng ta mới có thể hạnh phúc. Có gia đình, bạn bè, con cái, và có sức khỏe tốt là đủ để thấy chúng ta đã được ưu ái trong đời rồi. Kẻ thù thường cho ta thấy những gì ta không có và xúi giục chúng ta phải có những thứ ấy. Hẳn thường dùng sự ganh tỵ và tật đố để khiến chúng ta quên đi những thứ mình có và cố tìm cầu thêm những thứ khác. Khi sự ganh tỵ và tật đố đã bắt rễ trong tâm, không gì có thể lấp đầy cái vực thăm thẳm cầu ấy. Chúng ta sẽ chẳng bao giờ thấy đủ vì thế nào cũng có ai đó có nhiều hơn ta. Đó là lý do vì sao mà chúng ta phải nhận ra hạnh phúc, tự tại không liên quan đến quá nhiều sở hữu, mà thực ra nó lại liên quan đến trạng thái của tâm hồn.

[ST]